

Ook de Golfspelers zijn iederen Zondag in touw. Zondag j.l. werd op de banen van de Noordwijksche Golfclub een aanvang gemaakt met de wedstrijden om den Dixon-beker. Op onze foto ziet men een der deelnemsters, Mevr. J. B. Hoekstra aan slag.

Nederlandsche speltype, ons op snelheid en geestdrift voor een groot deel baseerend „open spel”, leent zich het best voor de jongeren en een op jeugdigen leeftijd „pasklaar gemaakte international” is eigenlijk veel meer waard dan een oudere speler, ook al presteeren beiden momenteel hetzelfde. Daarom nogmaals: we juichen de werkwijze van de technische leiders van het Nederlandsche voetbal toe!

Wie het Nederlandsch voetbal inderdaad vooruit helpen wil in het belang van bond en clubs, die steune dus het streven van Lotsy, Herberts c.s. zoo krachtig mogelijk. Het is — we wezen er in ons inleidend artikel al met nadruk op — meer dan een zuiver voetbalbelang dat het Nederlandsch voetbal in Europa een voorname plaats inneemt. Hoe moeilijk het zal zijn zich in het eerste gelid te handhaven, resp. een eerste plaats te veroveren, dat blijkt eerst recht bij de nivelleering van krachten die er momenteel te constateeren valt. Men neemt aan dat Oostenrijk, Italië en Tsjechoslowakije wel de sterksten zijn, doch het is geenszins uitgesloten, dat een wedstrijd Denemarken—Italië (aangenomen dat die gespeeld wordt) door de Denen en een ontmoeting Roemenië—Tsjechoslowakije door de Roemenen gewonnen wordt. En wie acht het Nederlandsch elftal volkomen kansloos in den

aanstaanden wedstrijd tegen Oostenrijk? Het is héél jammer dat die wedstrijd gespeeld wordt nadat de Oostenrijkers tevoren in Schotland speelden. De wedstrijd in Amsterdam zal altijd te beschouwen zijn als een reactie op den eersten wedstrijd, dien de Oostenrijkers op dit wintersche uitstapje naar West Europa spelen. Als zuivere krachtmeting doet zulk een tweede ontmoeting van een toer het nooit voor de volle 100%. Het gevolg is dan ook dat men thans reeds in de pers van Europa het een en ander lezen kan over den wedstrijd der Oostenrijkers in Schotland, doch niemand spreekt nog van de daarop volgende ontmoeting in Amsterdam.

Het bewijst dat het Nederlandsch elftal nog steeds niet voor werkelijk „vol” aangezien wordt en dat dus het Nederlandsch voetbal nog altijd niet den top bereikt heeft. Die gelegenheid wordt in het thans aangevangen seizoen geboden. Onze nationale ploeg moet als doel voor oogen hebben het winnen van alle vijf vastgestelde interland-wedstrijden, met daarop aansluitend een waardige representatie in Italië. Als dan weer een van de sterke ploegen van het continent naar het Westen trekt op dezelfde manier als de Oostenrijkers thans doen, dan zal men spreken van den wedstrijd in Amsterdam met in

aansluiting daaraan de ontmoeting in Schotland!

Intusschen: is de taak op 10 December tegen de Oostenrijkers niet al te zwaar? De kracht van de sterk gereorganiseerde Oostenrijksche ploeg is op het oogenblik moeilijk te taxeeeren. Het Wunderteam van het vorige jaar is het niet meer. Dat „Wunderteam” is met den gedenkwaardigen wedstrijd in Engeland uiteen gespat. Een inzinking was het gevolg, doch als de voortekenen niet al te zeer bedriegen, dan is men in Weenen die inzinking thans weer te boven. Een nederlaag en een gelijk spel tegen de Tsjechen en een gelijk spel tegen Hongarije hebben tot het besef geleid, dat er harder aangepakt moest worden om de toonaangevende positie te behouden, resp. te heroveren. De wedstrijd dien de Oostenrijkers de vorige week te Parijs speelden, geeft nog weinig doch toch wel eenige houvast. Het geeft in zooverre geen gelegenheid om de kracht van het Oostenrijksch elftal op 10 December na te gaan, omdat het elftal te Parijs den Oostenrijkers zelf niet bevredigde en diverse wijzigingen in het team te verwachten zijn. Wel echter is het systeem nader te beoordeelen naar het te Parijs door de Weeners vertoonde spel.

In tientallen Europeesche bladen (ook De Telegraaf verscheen met die „eigen” correspondentie!) verscheen het verhaalje van den overgang van wals tot foxtrot. Praktisch kwam het daarop neer, dat de Oostenrijkers thans meer naar den Engelschen stijl overhellen en meer een praktisch op winnen gebaseerd spel ontwikkelen. En dat blijft, ook al wordt het elftal dat te Parijs zonder inspanning met 4—1 won, herzien. Dat is ongetwijfeld in het nadeel van het Nederlandsch elftal. Onze spelers bezitten meer de capaciteit om het aantrekkelijke spel der centraal Europeesche ploegen te breken, dan het mogelijk minder fraaie, doch meer doelmatige spel, zooals o.a. de Britsche profs spelen. Ook zal men er rekening mee moeten houden (o.a. bij de keuze van het binnentrio van den aanval) dat de Oostenrijkers thans forscher spelen. De huidige ploeg zal eenige tientallen kilo's zwaarder worden dan het Wunderteam was. Ook Holland heeft — tenminste wat de verdediging betreft — een forsche ploeg, maar de lichaamstechniek der midden-Europeesche profs is zooveel beter. Tegen een speler b.v. als de voortreffelijke Oostenrijksche spil Hummelberger van Admira is met kracht niets te bereiken. Onze kans schuilt voor de zooveelste maal in de specifiek Hollandsche spelwijze, in tempo en geestdrift, in energie en onverwijld handelen. Moge ons team in staat zijn tegen deze fameuse tegenstanders te toonen, dat met het Nederlandsch voetbal weer terdege rekening gehouden moet worden!